

Interrail revisited

FOTO: SHUTTERS TOCK

Veel mensen reageren verbaasd als ze horen dat Interrail nog bestaat, de treinpas die onbeperkt reizen door Europa mogelijk maakt. Journalist Joost Brantjes ging 'op herhaling' en ontdekte dat hij niet de enige veertigplusser was die (weer) interrailde.

Vanuit het raam zie ik zwarte stieren op de Spaanse hoogvlakte. Felrode klaprozen groeien langs de rails. Alleen als we kort stoppen op de stations van Guadalajara en Zaragoza merk je iets van de warmte buiten, want de airconditioning in de AVE hogesnelheidstrein staat aangenaam koel. In Barcelona is de overstap op hetzelfde perron eenvoudig, waarna het met meer dan 300 km per uur verder gaat richting Franse grens. Eenmaal in Frankrijk volgt de trein de kust, via Montpellier en Marseille richting Nice, en worden de hoge snelheden niet meer gehaald. Het uitzicht op de baaien aan de Middellandse Zee,

met palmen en donkerrood of citroengeel gestuukte villa's, is een plaatje. Telkens wanneer een conducteur de vervoersbewijzen controleert, wordt duidelijk wie met een Interrail pas reist. Het blijken zeer uiteenlopende passagiers die een voorliefde voor het reizen met de trein gemeen hebben. Contacten zijn snel gelegd. Jim en Maggie Rice, een Brits paar van in de zestig, zijn halverwege hun Interrail en hebben inmiddels twee weken rondgereisd. Ze hebben veel gezien van de wereld, vaak met vliegtuigen en soms met cruiseschepen, maar nu hebben ze voor de trein gekozen, en wel een maand lang. Hun zoon had verteld dat hij, rijdend naar Zuid-Frankrijk met zijn gezin, vaak

treinen voorbij zag komen langs de snelweg, en dat hij dan jaloers werd op de passagiers. Het zette Jim en Maggie aan het denken en ze stelden een lijst op van steden die ze wilden zien. Berlijn en Praag, Saint-Raphaël en Saint-Tropez aan de Côte d'Azur, de belangrijkste steden van Italië en als laatste Parijs vóór de overtocht terug naar Engeland. Met de kaart van Europa bepaalden ze de beste route, rekening houdend met af en toe een rustdag. Van tevoren boekten ze hotels in de buurt van stations, zodat ze niet te veel hoefden te lopen met hun bagage, en ze checkten waar toeslagen golden voor hogesnelheidstreinen.

Die goede voorbereiding kon niet voorkomen dat ze te maken kregen met een >

PRAKTISCH

Gebaseerd op de Grand Tour uit de Renaissance, werd in 1972 Interrail - voluit Interrail Global Pass - gecreëerd, een samenwerking van Europese spoorwegmaatschappijen waarbij met een treinpas door heel Europa kan worden gereisd. De Interrail Global Pass is er doorlopend, voor 15, 22 of 30 dagen, of flexibel, waarbij er keuze is tussen 5 dagen treinen binnen 10 dagen of 10 binnen 22 dagen. Ook zijn er één-land-passen en met een aparte Attica-pas behoort island hopen in Griekenland tot de mogelijkheden. Er kan zowel tweede als eerste klasse worden gereisd, kinderen tot twaalf reizen onder begeleiding van een ouder gratis en reizigers boven de 60 krijgen korting. Een pas voor één land is er vanaf € 42,- en een Interrail Global Pass is er vanaf € 192,-. De voordelen zijn talrijk: met 250.000 km rails kan door 30 Europese landen worden gereisd. Aankomst is altijd midden in de stad en uw CO₂-uitstoot is veel lager dan wanneer u met de auto of per vliegtuig reist. Meer info: interrail.eu (er is een app die ook offline kan worden gebruikt om treinverbindingen te zoeken.)

Leuk aan reizen met de trein vinden de meesten dat ze zo veel mensen ontmoeten

had te veel bagage meegenomen. “Om een trein te halen moet je soms rennen, dat gaat moeilijker met een zware koffer.”

Een Belgische dame reist alleen. Ze is op weg naar Bologna en geniet zichtbaar van haar reis. Op haar achttiende was Interrail dé manier om te ontsnappen aan het ouderlijk gezag in het dorp waar ze opgroeide. Met haar zus reisde ze midden jaren tachtig via voormalig Joegoslavië naar Griekenland. “Daar was het goedkoop, de zon scheen en de mannen waren er mooi.” Ze moet lachen als ze terugdenkt aan de nachttrein. “We zaten met 23 man in één coupé, sommigen sliepen zelfs in de bagagerekken.” Nu reist ze eerste klasse door heel Zuid-Europa. Van Portugal naar Griekenland. Ze heeft uitgestippeld welke steden ze graag wil zien en waar ze haar vrienden gaat bezoeken. Deze keer slaapt ze maar één nacht in de trein, in een couchette in de nachttrein tussen Lissabon en Madrid. “Heel comfortabel, ik heb prima geslapen, ik had zelfs een douche. En een lekker ontbijt voordat we aankwamen op het Chamartín station.”

Onderweg blijken meer mensen te interrailen die al eerder, meestal rond hun twintigste, met de pas door Europa reisden. Voor velen blijkt het een grote impact op hun leven te hebben gehad. De vrijheid om te kunnen gaan en staan waar je wil, wakkerde een reislust aan die nooit meer is weggegaan. Een miniem budget leerde je om creatief om te gaan met lires en drachmen, maar bovenal werden veel buitenlandse vrienden gemaakt. “Na terugkeer hield je contact per brief,” zegt een Zweedse, “dat kun je je nu niet meer voorstellen.” <

> staking van de Duitse spoorwegen, maar dat losten ze op met bussen. Waren er dan geen verrassingen? “Ja, de toeslagen tikken wel aan en er gaat veel tijd zitten in het maken van de reserveringen.” Per dag reist het stel vijf tot zeven uur. Leuk aan het reizen met de trein vinden ze dat ze zo veel mensen ontmoeten. Met de

iPad houden ze contact met hun kinderen. Maar hun reisgids, Planet Europe, is nog van papier.

Verderop in de trein vertelt een Argentijns echtpaar op huwelijksreis dat ze op dag drie al op een Frans postkantoor stonden, om zes paar schoenen terug te sturen naar Buenos Aires, want vooral zij